

ההגיה על פי מסורת יהדות תימן (על קצה המזלג)

האותיות והתנועות נהגות בדומה לזו של מסורת ספרד פרט למקרים הבאים :

• אותיות :

- בגד כפת שאינן דגושות נהגות בצורתן הרפויה
- ג נהגית כ-ġ הערבית (כמו שהערבים מבטאים עיזה)
- ג נהגית כ-g (ג ← g) (התימנים חלוקים – חלקם הוגים J וחלקם G)
- ד נהגית כמו דל"ת ישראלית רגילה
- ד נהגית כמו th במילה than
- ו נהגית כ-w (ו ← w) נהגית כ-ŵ הערבית (בדומה ל-W האנגלית)
- ט נהגית כ-ט' ערבית (ט ← ط) טי"ת כבדה
- צ נהגית כ-צ' ערבית (צ ← ص) סמ"ך כבדה כמו בצדאם חוסיין
- ק נהגית כ-ג בהגיה הספרדית (ק ← گ) נהגית כגימ"ל שלנו (עלי קאת)
- ר נהגית כרי"ש מזרחית (לשונית)
- ת נהגית רגיל
- ת נהגית כמו th במילה thin

• תנועות :

- קמץ מבוטא כחולם (ק ← ל)
- סגול מבוטא כפתח (ק ← ל)
- חולם נהגה כצירה (תנועת א) אצל רוב התימנים. אצל מיעוטם, מעט עדין יותר – כמו בתנועה הצרפתית "e" במילים le, feu
- שוא נע מבוטא כחתף פתח (ל ← ל),
- שוא נע שלפני אותיות 'אהחע' מקבל את התנועה (בחתף) של אותן אותיות (ל ← ל, ל ← ל, וכד').
- שוא נע לפני י' נהגית כחירק (ל ← ל)
- פתח, צירה, חיריק, שורוק, קבוץ, שוא נח - רגיל
- חטפים מתנהגים כמו "חטופיהם" – חטף קמץ נהגה או וחטף סגול נהגה א. חטף פתח כרגיל

אלו הם הכללים העיקריים לתנועות וההברות השכיחות. ישנם כללים נוספים לתנועות פחות שכיחות (או להגיה שונה במעט) שאינן מפורטות כאן.